

בגדי הכוהן בעריכת הפיס וכד ע"ב "במה מפייסין" – כה ע"א "עבודת יחיד"

הגמרא העוסקת בפייס שהכוהנים עורכים כדי לקבוע מי יעבוד בעבודות בבית המקדש, ודנה האם הכוהנים בעת עמידה לפייס עמדו בבגדי קודש (ארבעת הבגדים: מכנסים, כותנת, אבנט ומצנפת), או בבגדי חול.

הכוהנים עומדים בפייס	בגדי קודש	רב ששת	רב נחמן
הטעם	שמא כוהן מרוב חביבות המצווה הכהן ירוץ לעבוד, בעודו לובש בגדי חול.	בגדי חול (והזוכה בפייס לובש בגדי קודש והולך לעבוד)	שמא כוהן בעל זרוע ינצל את היותו לבוש כבר בבגדי קודש וילך לעבוד באחת העבודות, למרות שלא עלה בגורל.
"מסרון (כוהנים) לחזנין (שמשים) והיו מפשיטין אותן את בגדיהן ולא היו מניחין עליהן, אלא מכנסים בלבד" (תמיד פ"ה מ"ג).	רב הונא בר ששת: היו החזנים מפשיטים את הכוהנים שלא זכו מבגדי הקודש, והלבישו אותם בגדי חול. וכך מסתבר לפרש: שהשאירו החזנים את המכנסי קודש כדי שלא ישארו עירומים, ולאחר הלבשת בגדי החול מוריד אף את המכנסים.	פירוש הדברים: היו החזנים מפשיטים את הכוהנים שזכו בפייס מבגדי החול, ומלבישים אותם בגדי קודש כדי שיוכל לעבוד. - קשה: משמע שהיו פושטים את בגדי החול, ונשארו מכנסי החול, ואז לובשים את בגדי הקודש, ומורידים את מכנסי החול, והרי בעת לבישת בגדי הקודש חייב הכוהן לשים בראשונה את מכנסיו ("ומכנסיו בד ילבש על בשרו" (ויקרא ו, ג) יש לשים את המכנסים ראשונים על הבשר)? - תירוץ: היו הכוהנים מגיעים לבושים בגדי חול, ואז החזנים מלבישים להם מכנסי קודש בלבד (כדי שלא יעמדו עירומים), מפשיטים אותם מבגדי חול, ואז מלבישים אותם בבגדי הקודש, ונמצא שהולבשו המכנסי קודש ראשונים.	
[אופן עריכת הפיס] "והכהנים מוקפין ועומדין כמין בכוליאר (תכשיט עגול) והממונה בא ונוטל מצנפת של אחד מהן, ויודעין שממנו פיס מתחיל" (ברייתא)	העובדה שאחד מהכוהנים מסיר את המצנפת, מעידה שהכוהנים היו לבושים בבגדי קודש.	<u>רבי יהודה</u> , או רב שמואל בר יהודה: כהן שעשתה לו אימו כתונת (להראות תפארת עושרן ונוי מלאכתם וכמה הן מהדרות במצוות. לה ע"ב), שדומה לכותנת הקודש, יכול הכוהן לעבוד בה עבודת יחיד (כדו' הוצאת כף ומחתה ביום הכיפורים מקודש הקודשים). ואף לאחד הכוהנים היה מצנפת שאותה הוא הוריד.	